

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

41. De S. Niceto Episcopo Treuirensi, quanta authoritate sacerdotij sui dignitate vsus sit apud regem, collaterales regis ob ipsorum facinora à communionem segregatos, à Missarum solemnibus remouerit, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

tur inter nos librata iustitiæ lance hinc
Ibi luce clarius apparebit, quis nostrum aqua-
tatis lineam teneat, quis Dei legibus contra-
cat. Factumque est, ipso, qui dictus est, sancte
sanctę solemnitate die, vi dum præfatus de-
gustus imperialibus insulis redimitus, ma-
rumque pōtificum choris, siue procerum
latus agminibus, Missarum solemnibus
set, repentino super eum veniente iudicio
peritus sit mortuus. Episcopus autem iam
domino quieverat. Sic sic, qui de incesto
iugio contempsit inter homines iudicari
tribunal æterni iudicis coactus est perire
qui subiectum sibi dedignatus est audire
tificem, terribilem super se non potuit
maiestatem.

*Gregorius Twonen in libr. de vita Patrum, cap. 10.
habetur in Tomis Laurentij Surijs. Officia
S. Nicetio Episcopo Treuirensi, quanta auctoritate
sacerdotij sui dignitate vsus sit apud regem, et
terales regis ob ipsorum facinora a communione
gregatos, à Missarum solemnibus remoueri, ac
moniacum signo crucis sanauerit.*

CAP. XLI.

CVM Theodorico decedente, Theodo-
tus filius eius regnum ambisset, ac
iniquè exercebat, aduenit dies dominicus,
ecce rex cum his, qui Nicetio Episcopo com-
munioni abesse iussi fuerant, Ecclesiam egressus.
Lectis igitur lectionibus, quas

lanxit antiquus, oblati muneribus super alta-
 re Dei, ait Episcopus: Non hic hodie Missarum
 solemnia consummabuntur, nisi communio-
 ne prius abscedant. At rege renitente,
 subito exclamat vnus de populo arreptus à de-
 mone puer iuuenis: cœpitque voce valida in-
 ter supplicia torturæ suæ, & sancti virtutes, &
 regis crimina confiteri: dicebatque Episco-
 pum castum, regem adulterum: illum timore
 Christi humilem, hinc gloria regni superbum:
 illum sacerdotio impollutum, à Deo in poste-
 rura præferendum, hunc, ab authore sceleris
 sui, velociter elidendum. Cumque rex timo-
 re concussus, peteret, vt hic energumenus ab
 Ecclesia eijceretur, dixit Episcopus: Prius
 illi, qui te sicuti sunt, id est, incestuarij, ho-
 micidæ, adulteri, ab hac Ecclesia extrudantur,
 & hunc Deus silere iubebit. Et statim rex iussit
 omnes hos, qui sacerdotis sententia damnati
 fuerant, egredi ab Ecclesia. Quibus expulsis,
 iussit sacerdos dæmoniacum foras extrahi: sed
 cum apphensa columna, auelli à decem vi-
 ris non posset, sanctus DEO sub vestimento
 suo propter iactantiam, faciens crucem Chri-
 sti contra dæmonem, relaxari præcepit. Qui
 protinus corruens cum his, qui cum trahere
 nitentur, post paululum sanus erectus
 est. Deinde post acta solemnia requisitus,
 nunquam reperiri potuit, nec vllus sciuit
 vnde venerit, vel quò abierit. Conijciebatur

à plurimis, cum à Deo missum, qui regis sacerdotisque opera non taceret. Vnde factum est, ut sacerdote orante, rex mitior fieret, passus à Domino remunerandus, dignè prophetam illud audiret: Qui reddiderit pretiosum donum, tanquam os meum erit.

Niceph. Callist. lib. 12. c. 46. Eccl. hist. De Epiphanijs Cyri Episcopo, quomodo mendicis mortuum simulans, verè mortuus sit, exemplo suo docens, quomodo illos, qui Dei sacerdotibus, ac per hos Deo illud se ipsos fallere.

CAP. XLII.

EPiphanium Cyri Episcopum aliquando duo quidam in via ipsa mendicis obsecraverunt: & cum non poenitentium aliquid se ab eis accepturos existimarent, alter in solo spiritu continens, perinde atque mortuus esset, iacebat: alter autem veluti familiaris, eius lamentans & flens, inopiam illam assimulabat, verumtamen impensas non haberet & penuriam tantam cum reprehensione eius deplorabat. Postquam Epiphanius præteriens nihil quidem aliud quam quòd iacenti illi requiem precatus esset, dixit. Exiguum autem quiddam ad illum miserandum ploranti dedit, illa verba adiungens. Curam huius funeris habe, & tandem desine. Nam hic nunc non resurget: Mortuus autem, quæ communis omnium & incommensabilis necessitate quadam obeunda est, animam te forti ferre oportet. Hæc Epiphanius dixit.